

Behövs lagändringar?

Vad allemansrätten innebär specificeras inte i lag. Tycker du att allemansrättens kärna behöver specificeras i lag?

Vad behöver i sådana fall specificeras eller förtydligas?

128 kommentarer till *Behövs lagändringar?*

Gösta Andersson skriver: [20 januari 2012 kl. 13:44](#) Allemansrätten har uppenbart på många sätt missbrukats, vilket är beklagligt, då det nödvändiggör en lagreglering, varvid allemansrättens kärna specificeras, medan kommersiella verksamheter uttryckligen undantas. _

Samuel af Ugglas skriver: [29 januari 2012 kl. 14:20](#) Man behöver inte vara pessimistiskt lagd men politikerna tog medborgaren som gisslan den gången man gjorde den famösa skrivningen om allemansrätten i den så kallade grundlagen. Propagandan, påhejad i medja och av diverse okunniga tjänstemän lär nog göra det näst intill omöjligt att få medborgarna att respektera egendom, bruks och nyttjanderätten som vi lärde oss för länge sedan, konsten att skilja på din, min och andras egendom bl.a. _

Stig Veijalainen skriver: [20 januari 2012 kl. 17:45](#) Ja allemansrätten bör förtydligas med lag om vad man får och inte får göra, Ex Utländska turister tror att man får fälla träd hugga ved, beträda åkrar och fält mm. _

Curt Andersson skriver: [21 januari 2012 kl. 09:49](#) Vore bra med lagregler, så att missbruk kan beivras utifrån ett särskilt lagrum. _

Fredrik L skriver: [22 januari 2012 kl. 03:41](#) I 12 kap 2 § Brottsbalken kan man lätt lägga till bär och svamp då andemeningen verkar vara att om det finns ett ekonomiskt värde ska det förbehållas markägaren. Detta utesluter inte att privatpersoner kan plocka bär och svamp då det oftast är bagatellartade summor men exkluderar komersiell plockning. Formuleringen ger också att ex tryffel undantas då det har stort ekonomiskt värde. Ang komersiella turistarrangemang mm av olika slag ska det inrättas avtal mellan markägare och arrangör. _

Leif Lundmark skriver: [25 januari 2012 kl. 21:02](#) Idag omnäms inte industriell komersiell bärplockning och turistföretag i allemansrätten. Varför ska det skrivas in ett förbud när dom inte omfattas av allemansrätten ! Det som är viktigast, är att i allemansrätten ska det skrivas in , att den enbart gäller från ALLMÄN VÄG eller enskild väg som får stadsbidrag för underhåll (den ska omfattas av skylttvång) med motorfordon. Då först efterlevs Terängkörningslagen som alla missbrukar och våra öppna bruksvägar behöver inga vägbommar . Naturen finns på andra sidan diket även vid allmän väg. ALLEMANSRÄTTEN = INTE STÖRA

– INTE FÖRSTÖRA _

Mats skriver: 22 januari 2012 kl. 16:53 Då samhället utvecklas i en riktning där färre och färre personer har daglig kontakt med landsbygden är det i ökande grad nödvändigt att öka stadsmänniskans kännedom om allemansrättens innehåll. Innehållet är tydligt för vissa medan andra inte klarar att "läsa omgivningen" och förstå om sitt eget agerande är förenligt med allemansrätten eller inte. När man sedan kommer till kommersiella aktörer som hyr in utländsk personal som aldrig hört talas om konceptet allemansrätten, kanske inte kan varken svenska eller engelska, så kan man misstänka att aktören troligen aldrig upplyser personalen om vad allemansrätten innebär. Det kan vara så att allemansrätten måste förtydligas och specificeras, men det är tveeggat, så fort man specificerar något blir allting ospecificerat uteslutet. Jag anser att utbildning av ungdomar i skolorna, obligatorisk information till deltagare i turism/upplevelseaktiviteter, obligatorisk information till inhyrd personal är att föredra. _

Glenn Ljung skriver: 24 januari 2012 kl. 13:10 Håller med om hela inlägget. Onödigt att skriva en kopia. _

Irene skriver: 25 januari 2012 kl. 19:12 Håller också med om att Mats har skrivit ett mycket bra inlägg! Men det behöver bli lättare att beivra missbruk, för det är det som har gett upphov till hela den här problematiken, inte allemansrätten i sig. Nu är jag förstas ingen jurist, men det måste väl ändå gå att formulera i lag vad som är vedertagen allemansrätt idag, utan att missa något viktigt?

Göran Jonsson skriver: 23 januari 2012 kl. 00:41 Man vill ju tro att folk har sundt förnuft ,men så är det inte , någonting för skolorna möjligen. Märkligt att folk orkar släpa med sog så mycket ut i naturen men tomma förpackningar och använda engångsgrillar är helt omöjliga att ta med hem,finns ju engångsgrillar av trä nu, allt brinner upp. Behövs säkert en lag ,fol nufötid begriper inte dethä med ömsesidigt hänsynstagande _

Linda skriver: 23 januari 2012 kl. 08:40 Om det införs en lag behövs en tillsynsmyndighet, överklagandeinstans o.s.v. det är en samhällskostnad om det ska finnas kvalité i arbetet kring allemansrättslagen _

Johan skriver: 23 januari 2012 kl. 09:40 Inget behov av lagändringar, däremot behöver länsstyrelserna bli bättre på att arbeta med stängselgenombrott och tillgängliggöra allemansrättslig mark. Markägarorganisationerna kanske kan bidra till att avhjälpa och stötta sina medlemmar i arbetet med att få ordning på allmänhet och företag som går utanför allemansrätten? _

Kerstin skriver: 23 januari 2012 kl. 10:00 Ja, allemansrätten bör begränsas. Jag är markägare och har min mark i ett område som exploateras med en mångald villaområden etc. så samtliga boende nyttjar vår mark som ett friluftsområde. Detta medför att ryttare förstör skogsstigar och betesängar och hundar släpps lösa på våra marker, människor kliver i uppodlad åkermark samt plockar blommor och trampar ner på åkrar och ängar. För att inte prata om allt skräp som jag sedan får gå och plocka upp. Ifall allemansrätten ska vara kvar som idag så borde staten eller kommunen gå in och betala för att markägaren

ställer sin mark till förfogande som friluftsområde/less på att ta reda på efter andra _

Martin skriver: 24 januari 2012 kl. 14:41 Jag håller med dig Kerstin. klart staten eller kommunen ska ersätta oss markägare för "slitage mm" på våra ägor. (Men jag tycker att allemansrätten i sig är en konstig rättighet). _

Mattias skriver: 2 februari 2012 kl. 20:18 Vad är det du tycker är konstigt med allemansrätten? _

Stefanie skriver: 24 januari 2012 kl. 15:10 De skador du beskriver har inget med allemansrätten att göra, och det finns redan lagstiftat i miljöbalken och man inte får bete sig så. _

Marianne Wallengren skriver: 23 januari 2012 kl. 11:36 Ja, en tydlighet vore bra i och med att en del människor går för långt i att hävda allemansrätten. De går för nära hus, går in i djurhagar och man känner sig osäker på vad de gör med djuren, en del är inte snälla mot djuren, andra ger dem ruten mat. Det borde vara förbjudet att gå in i en djurhage om inte djurägaren godtar det.

Anonym skriver: 23 januari 2012 kl. 21:20 Avarter av utnyttjande som innebär skador på naturen kan man komma åt med gällande lagstiftning redan idag. Och självklart ska allemansrätten kunna innefatta ett kommersiellt utnyttjande av naturen, liksom idag, förutsatt att naturen inte tar skada av detta, och att markägarens legitima intressen tillgodoses. Allemansrätten är ingen lag, men den regleras av lagar, och alla de nödvändiga inskränkningarna i allemansrätten finns redan i nuvarande lagstiftning. Att "Kerstin" här ovan får en massa problem med folk som inte kan uppföra sig i naturen är ju tråkigt, men det är viktigt att lagstiftningen tillåter oss att utnyttja naturen gemensamt, om vi gör det med varsamhet. _

Gunnar Westling skriver: 23 januari 2012 kl. 21:30 Avarter av kommersiellt utnyttjande som innebär skador på naturen kan man komma åt med gällande lagstiftning redan idag. Självklart ska allemansrätten kunna innefatta ett kommersiellt utnyttjande av naturen, liksom idag, förutsatt att naturen inte tar skada av detta, och att markägarens legitima intressen tillgodoses. Allemansrätten är ingen lag, men den regleras av lagar, och alla de nödvändiga inskränkningarna i allemansrätten finns redan i nuvarande lagstiftning. Det är ju synd att "Kerstin" här får sin mark nedskräpad eller söndertrampad av människor som inte har vett att uppföra sig i naturen, men det gäller ju att få människor att respektera lagar och skyldigheter som redan finns, inte att inskränka våra rättigheter. Det är viktigt att inskräpa! Sedan kanske existerande lagar måste inskräpas på sina håll också... _

Olle Forsell skriver: 23 januari 2012 kl. 22:56 Vad gäller nedskräpning, förstörelse, störningar, negativt slitage mm så finns väl redan lagstiftning att bruka. Frågan är om polis och åklagare skulle lägga mer intresse i frågorna om det fanns en särskild lagstiftning? Däremot saknas vad jag förstår lagtext som behandlar markägare som på olika sätt försvårar för det rörliga friluftslivet att nyttja allemansrätten. Det är inte alltid nyttjarna som skapar konflikterna ute i markerna. _

Anonym skriver: [24 januari 2012 kl. 10:34](#) Jag anser att det skall finnas en tydlig lag som anger att privatpersoner får röra sig fritt i skog och mark, så som det hittills varit. _

agneta lindberg skriver: [24 januari 2012 kl. 11:43](#) kanske behövs eftersom den inte verkar efterlevas idag. specificera vad man får göra, enskilda personers rätt att plocka bär och kvistar t ex och vandra fritt i skogen. Att färdas på cykel, skidor. motordrivna fordon, häst på uppgjorda leder. etc. allt annat är INTE tillåtet

Morgan Strålman skriver: [24 januari 2012 kl. 12:36](#) Åtskilliga ryttare som följer allemansrätten, har av markägare och andra hotats eller förbjudits tillträde utan stöd i lagstiftningen. Dessa konflikter är både onödiga och ofta kränkande. De som följer gängse regler i sitt ridande ska inte behöva utstå sådant. Därför bör även lagstiftningen tydliggöras och /eller ge stöd för åtgärder och verkställighet. Prejudikat vore önskvärt i domstol. _

Bertil Widenfalk, docent, f. universitetslektor. skriver: [28 januari 2012 kl. 15:30](#) Efter att ha följt spåren i en granskog ,där 2st ryttare vid ett tillfälle tagit en "genväg" på ca 150 m, fann jag rotskador med kådflöde från inte mindre än nästan 100 granar! Risken för utveckling av röta i dessa 100 träd är utomordentligt stor- vilket skulle innebära en trolig förlust i virkesvärde för markägaren på 30.000kr eftersom träden kommer att vrakas! Detta uppstod således efter endast en ridning på 150m i en granskog. Efter detta är jag helt negativ till att ridning tillåts i skogsmark överhuvud taget! _

grform skriver: [24 januari 2012 kl. 13:20](#) Det bör specificeras i lag vad man få göra, hur man får göra det och vilka som får göra det! T.ex. om en grupp människor får slå upp tält invid en sjö eller om jag får köra fyrhjuling i en skog etc.!!

Björn Svensson skriver: [24 januari 2012 kl. 17:45](#) Allemansrätten är kanske det finaste vi har i det här landet. Jag tycker att det i mångt och mycket är bra som det är. Dock är det inte bara en Allemansrätt utan även en Allemansskyldighet. Det gäller alltså att bruka utan att förbruka. Det är långt från självklart att all kommersiell verksamhet är tillåten enligt allemansrätten och jag tänker då i första hand på sådan verksamhet som stör, förstör och sliter ner natur och resurser. Samtidigt finns det en annan sida av myntet som är väldigt oroande och det är hur allemansrätten naggas i kanten av markägare, politiker och myndigheter. Markägare ersätter skog och mark med plantager innehållande endast tall eller gran eller i bästa fall båda. Var finns omtanken om den biologiska mångfalden i detta? Vi hör flera politiker säga "Vi måste tänka på klimatet!" Det ska sättas upp vindkraftverk överallt, snabbt och utan tanke på konsekvenserna. Ett utarmat djurliv blir följden och vi kommer överhuvud inte att få vistas inom vindkraftområdena. I vindkraftplanerna säger man att det inte strider mot miljömålen. Men detta är bara salamtaktiken. Man skär en skiva och det är inget att bråka om, man skär nästa och nästa och nästa och det är inget att bråka om en skiva. Till slut är det bara snutten kvar och den är det heller inget att bråka om. Vad gör myndigheterna. Jo med politiernas ryggen urholkar man strandskyddet. Det byggs hus intill vattnet utan tillgång till vattnet enligt allemansrätten. Det finns ingen som helst anledning att bygga

på ett sådant sätt att alle man inte har tillgång till vattnet. _

Grethe Fauland skriver: 24 januari 2012 kl. 19:50 Jag tycker att man ska få gå fritt i skogen som man gör nu, nerskräbning ska kosta dyrt .men allemansrätten är så unik at vi måste bevara den _

Tommy Truedsson skriver: 24 januari 2012 kl. 19:53 Allemansrätten fungerar bra som det är. Låt bli att lagreglera. Det är dock inte rimligt att annan än markägaren äger rätt att plocka och försälja stora mängder svamp eller bär (kommersiellt utnyttjande). Svamp eller bär som enskild medborgare plockar för det egna hushållets bruk har tidigare fungerat oreglerat och denna rätt skall kvarstå. Viktigt att inte lagreglera så att vi får en begränsning av det som gäller utan lag och som är unikt. Låt oss slå vakt om det unika som allemansrätten utgör. Det är också viktigt att inte ge stora markägare rätt att förbjuda vistelse i skog och mark tillsammans med förbud att plocka bär och svamp. Framförallt viktigt att inte lämna över bestämmandet till EU eller göra en s k EU-anpassning. Låt oss slå vakt om allemansrätten så som den är idag. Dock kan en begränsning vad gäller kommersiellt utnyttjande av annans mark inkl svamp och bär behövas samtidigt som det inte får bli så att svamp och bär bara ruttar bort. Tommy Truedsson 070-6514119 _

Tommy Truedsson skriver: 24 januari 2012 kl. 20:07 Efter att ha läst ett antal inlägg ytterligare ser jag följande : - kunskaperna om att vistas i skog och mark inom ramen för allemansrätten bör vara en del av barnens grundläggande kunskaper. Detta skall man lära sig bl a i skolan. - har försökt kolla i den försämrade studieplanen som regeringen fått till. Kan inte se mycket som tyder på någon politisk vilja att genom det naturliga kunskapsinhämtandet (i skolan) öka kunskapen om allemansrätten
- skolan behöver tillföras mer resurser för att på ett bra sätt sprida kunskapen om att uppträda så att man vårdar naturen och miljön inom ramen för bl a allemansrätten - "utbildarna" kanske inte behöver vara lärare. Kanske finns det andra kunniga människor inom olika organisationer som kan utbilda både barnen och lärarna ..... Tommy Truedsson _

Stefan Lindskog skriver: 25 januari 2012 kl. 11:28 Håller med om detta inlägg. Utbildning i allemansrättens villkor är viktig. Dessutom finns det behov av att informera den urbana människan om hur skogsbruk verkligen fungerar. Den kunskapen tappas successivt bort idag och man ser skogen alltmer med "parkögon". Men visst kalhyggesbruk är inte fel, det efterliknar till viss del de tidigare ganska vanliga skogsbränderna. När och var plockar vi hallon i massor? Jo, på ett hygge under några år efter en avverkning. När sedan skogen växer upp igen minskar hallonen. Vi skulle behöva informera mer om skogen i ett hundraårsperspektiv – skogen är inte statisk! _

Göran Rönning skriver: 1 februari 2012 kl. 21:26 Stefan Lindskog pratar i nattmössan Kalhyggesbruket och skogsbränder har inga ekologiska likheter. Det är bara ett försök att blanda bort korten. Dagens schablonkalhyggen är en krigshärjad zoon där skogsbolagen vänder upp och ner på hela ekosystemet, med grävmaskiner, radikala markberedningar, abnorma körskador från allt tyngre skogsmaskiner där giftigt kvicksilver läcker ut från skogsmarken, ut i våra gemensamma vattendrag som sedan kvicksilverförgiftar fisken . Denna skogskövling har ingenting

gemensamt med forna tides skogsbränder. Vid skogsbränder överlever en del tallar, som är anpassade till skogsbränder genom sin kraftig bark, sedan kom en lövsuccesion och därefter vandrar barrträden in och vi får en blandskog. Kalhyggesbruker skapar bara enfaldiga barrplantager, utarmade på både blåbär och i vidare begrepp den biologiska mångfalden och därmed ett hot mot allemansrättens innehåll Göran Rönning, skogsägare och naturvårdare _

Stefan Lindskog skriver: 2 februari 2012 kl. 11:50 Göran Rönning har i en annan tråd skrivit: "Slopa äganderätten till våra gemensamma skogar. Det är en förlegad rätt som infördes i Sverige för knappt 150 år sedan, innan dess var våra skogar tillgängliga för oss alla." I inlägget ovan är han själv skogsägare. Men han har ännu inte redogjort för hur äganderätten till hans egen och alla andras skogar skall slopas. _

Göran Rönning skriver: 3 februari 2012 kl. 13:55 När skogskövlingen nått sådana proportioner att grunden för vår hälsa allvarligt hotas genom förgiftat grundvatten , och allvarliga klimatförändringar orsakade av en kortsiktig skogspolitik. Då kommer inte bara inskränkningar i äganderätten att ske. Utan även slopande av äganderätten som orsakar dessa skador. Det kommer den allmänna opinionen att tillse när den kunskapen nått folkflertalen om vad som sker med landets viktigaste naturresurser. För 33 år sedan publicerade Sveriges Lantbruksuniversitet en rapport med titeln " " Högmekaniserat skogsbruk och ekologiska principer – kan de förenas? Författaren var då Sveriges främste Skogsekolog och professor Carl Olof Tamm som konstaterar: I framtiden måste man i Skandinavien och på andra håll anpassa skogsbruksåtgärderna bättre till naturen. För närvarande är det ofta tekniken som försöker tvinga in naturen i schabloner. Både industriländer och utvecklingsländer begär ofta mera av sina naturresurser än dessa kan prestera varaktigt. Framför allt måste vi lära oss från den biologiska grundforskningen att en exponentiell tillväxt aldrig kan fortsätta över längre tid. Stefan Lindskog talar i egen sak, han är skogsföretagare och är därmed ett särintresse. Jag accepterar inte att ett särintresse skall ha företräde framför allmänintresset. Allmänintresset är i detta fall att vi alla kan konsumera rent vatten, att vi kan äta fisken utan att riskera förgiftas av kvicksilver, som nu skogsbrukets metoder bidrar till. Jag accepterat inte heller att vårt gemensamma arv för en biologisk mångfald av växter, djur, organismer hotas till livet av en skogspolitik som endast gynnar en liten grupp aktieägare och profitörer. Profitörer som saknar samhällsansvar och empati. Göran Rönning,

skogsägare och naturvårdare

Stefan Lindskog skriver: 3 februari 2012 kl. 15:36

Ja, jag är skogsägare och det anser Göran Rönning vara ett särintresse. Någon annan tråd angav siffran 500.000 personer för detta "särintresse". Och det är ju inte "en liten grupp". Det är just detta "särintresse" som tillhandahåller marken för allemansrätten och därför självklart tar en plats i debatten. Om det är skogsskövling Rönning anser pågå någonstans, tag då kontakt med berörda myndigheter. Det finns ju lagstiftning. Generellt sett är det inte någon skövling som vi småskogsägare ägnar oss åt. Enda haken med Rönning förhoppningar om att vända allmänheten emot markägarna är att uppenbarligen finns inte ett stöd för hans ganska extrema och dramatiserade synpunkter, utanför en liten begränsad gruppering. Ett slopande av äganderätten vore dessutom ett brott mot FN:s mänskliga rättigheter, som jag hoppas att Göran Rönning har respekt för. Bland de ganska många småskogsägare jag känner, kan jag omöjligen se några "Profitörer som saknar samhällsansvar och empati". Det där är en svartmålning utan like! De är vanliga människor som tycker om och bryr sig om sina skogar, sköter dem och tar till sig kunskap. Göran Rönning målar upp en dramatisk och ensidig bild av något som i verkligheten är mycket mera mångfacetterat och som handlar om människor som gör sitt bästa. Göran Rönning: Ha en trevlig helg och passa på att njuta av Din egen skog!

Jesper skriver: 24 januari 2012 kl. 20:35 Jag tycker att det behövs bättre tillsyn av inskränkningar som markägare genomför. "Privatisering" av stränder, stängsel o.s.v. De rättsliga verktygen måste bli bättre för att komma åt detta problem. Redan idag finns lagar som begränsar allemansrätten. nedskräpning, förstörelse, störningar, negativt slitage är förbjudet redan idag. Ingen ytterligare lagstiftning krävs för att begränsa allemansrätten. _

Nina skriver: 2 februari 2012 kl. 19:40 Jag instämmer med Jesper! _

Lars Lemby skriver: 24 januari 2012 kl. 22:06 Förslag: Kommersiella aktörer=sådana som tjänar pengar på verksamheten i den natur frågan gäller. Ej kommersiella blir då t.ex. ideell verksamhet som anordnar kappsegling, långfärdsegling, långfärder på skridskor, orienteringstävlingar, fotvandring i terräng m.m. Särskiljande är alltså den kommersiella aspekten: Avser verksamheten att tjäna pengar på naturen? Om ja, så kommersiell. Kommersiell blir t.ex. anordnande av utbildning, mot avgift som avser ge ett överskott, i t.ex. forspaddling, iskunskap, samt bärplockning m.fl. Troligen bör färd med luftballong räknas hit (men vem är därvid "markägare"?). För kommersiell verksamhet bör överenskommelse med markägare fordras. Dessutom bör sådan verksamhet, oavsett överenskommelse, inte få vara sådan att den skadar naturen (t.ex. motorcykeltrafik). För sådan verksamhet, som åstadkommer långvarig skada på naturen, bör myndighets tillstånd erfordras. Privat verksamhet, t.ex. förflyttning i terräng ensam eller i små grupper (typ familj) bör, liksom hittills, vara tillåten

med de begränsningar som allemansrätten redan föreskriver (typ: ej skada, ej störa). Det är viktigt att allemansrätten bevaras och skyddas, likaså att den ej missbrukas. _

Leif Lundmark skriver: [25 januari 2012 kl. 21:31](#) Håller med i detta inlägg. Hänsyn behöver ingen lagstiftning enbart oförstånd! Läs kommentar Fredrik L 22 januari. _

Åke Wievegg skriver: [25 januari 2012 kl. 09:58](#) Äganderätten måste stärkas, kan inte vara meningen att andra ska utnyttja det man äger. Ska vara enligt lag förbjudet för alla att kommersiellt utnyttja annans egendom utan äganderättsinnehavarens medgivande. _

Peter skriver: [25 januari 2012 kl. 10:31](#) Ja, äganderätten måste lyftas. Det bästa hade varit om man tog bort allemansrätten helt. _

Föreningen Livskvalitet för Stöverberg skriver: [25 januari 2012 kl. 12:46](#) Allemansrätten ska gälla svenska medborgare och för eget bruk. Ingen kommersialisering och ja, om inte EU godkänner denna skrivning så får vi väl ha samma rättigheter som i alla andra EU länder, det ska vi ju annars alltid ha.

Gösta Johansson skriver: [25 januari 2012 kl. 12:52](#) Vi kanske ska slopa allemansrätten helt. Den verkar bli missförstådd, eftersom den inte klart anger gränserna för utnyttjandet. mvh _

Märit Forssander skriver: [25 januari 2012 kl. 14:35](#) Ska allemansrätten finnas i lag måste man vara tydlig med vad som gäller. Det godtycke som finns idag skapar onödiga konflikter mellan mark/tomtägare och de som för tillfället utnyttjar allemansrätten. Det måste då också vara klart när överträdelse sker och vad man då som markägare kan göra. Bevisbördan blir oerhört svår då överträdelser naturligt inte sker där det finns många vittnen. Hemfridszonen måste värnas mer tydligt. Idag är det mest fräckast som vinner. De flesta mark/tomtägare drar sig för att säga till, vem vill leva i ständig konflikt? Gemene man inklusive folk på kommuner kan alldeles för lite om allemansrätten. En riktig lag skulle kunna råda bot på detta. Jag önskar ett förtydligande avseende hemfridszonen. Utredarna skriver att det är den fria sikten som gäller och det är lätt att utläsa. De flesta ute i skog och mark har ju ögon att se med. Det är då olyckligt när kommuner sätter upp skyltar med meterangivelser. Hur många kan uppfatta vad 60-70 meter är? Man måste också förtydliga att strandskydd inte innebär att det är tillåtet att gå på alla stränder, något som alltför tror, eller vill tro. Likaså måste man förtydliga vad som gäller i vatten. När det hör vattenområden till marken och boningshuset ligger vid vattnet kan det vara tillåtet att passera med båt osv. Men det gäller att passera, inte uppehålla sig som badande, ha dykskola eller kasta ankar/förtöja. Många säger "vattnet är fritt" och tror att det betyder att man får göra vad som helst bara man befinner sig på/i vattnet. Jag håller med utredarna att det är viktigt att man ska kunna läsa av vad som är tillåtet eller inte utifrån naturen, utan skyltar. Då kanske man måste vara övertydlig och styra upp så att alla förstår vad som är tillåtet och inte. Till exempel orden "fri sikt" som var en viktig utgångspunkt när jag lärde mej om allemansrätten. Det blev lite olyckligt i den andra texten om allemansrätt som Naturvårdsverket nu presenterar där det finns en skylt på en strand och med en, enligt

rapportskrivaren, felaktig skylt som visade att man inte fick gå på stranden. Det är just sådana skrivelser som ger felaktiga signaler. För om stranden i detta fall ägs av en tomtägare som har ett hus till höger precis utanför bilden så bör de ha rätt att sätta upp en sådan skylt (med kommunens samtycke). _

Tommy skriver: 26 januari 2012 kl. 08:39 Håller med om att kommersiella intressen inte ska kunna exploatera annans mark och att det härom behöver lagstiftas. Är däremot mycket tveksam till andra ändringar i den hävdvunna allemansrätten som ju lär vara mer eller mindre unik i sitt slag i världen. Signaturen Linda skrev i ett inlägg den 23/1 att det kan komma att behövas en tillsynsmyndighet och då kan man ju fråga sig vilken nytta en dylik skulle göra. Nej vad som gäller är att få ut information om vad som omfattas av allemansrätten såväl till den egna befolkningen som till de utländska turisterna. Kanske kunde det vara en idé att barnen redan i skolan får lära sig vad som gäller. Informationsfoldrar på turistbyråerna kunde kanske också vara en väg att gå. Tänk konstruktivt!

Daniel skriver: 26 januari 2012 kl. 09:37 Ja den bör ändras Rätt radikalt eftersom markägarna får absolut inget i gengäld av samhället för att upplåta marken till hela Europas befolkning. Visst får dom vara men dom ska inte få bedriva pengavinnande verksamhet på privat mark men hur ni gör på statlig mark skiter jag i. Mvh daniel _

John Quick skriver: 26 januari 2012 kl. 11:33 Ja! Allemansrätten skall vara kvar, men för personligt bruk. Dock ej för kommersiell verksamhet utan medgivande av ägaren! _

Anonym skriver: 26 januari 2012 kl. 12:01 Jag tycker inte den behöver specificeras i lag. _

Peter Lundgren skriver: 26 januari 2012 kl. 12:10 Land skall med lag byggas. Anser att det behövs ett grundlagsskydd för allemansrätten, däremot ingen specificerad lag. Markägare försöker i allt högre grad begränsa och i många fall stoppa denna urgamla rättighet just med hänvisningen till intrång i den "närmast heliga" privata äganderätten. Men INGEN markägare äger/har köpt mark utan att veta om allemansrätten – priset för marken är satt därefter. Att den nuvarande markägaren vill kunna sko sig och kunna öka värdet på sin mark är inte ett argument för att införa lagar som begränsar rättigheterna.

Stefan Lindskog skriver: 27 januari 2012 kl. 08:46 När Du angriper den "närmast heliga" äganderätten, håll då i minne att "Äganderätten fastställs också i FN:s artikel 17 om de mänskliga rättigheterna." (utredningen sid 174). Javisst känner varje markägare till allemansrätten redan vid köpet av fastigheten. Men vi lever i ett föränderligt samhälle. Utredarna vill att utnyttjandet av allemansrätten skall ÖKA – bla därför vill man inte hindra ett kommersiellt utnyttjande av den. I sin slutkläm omhuldar utredare Svenning upplevelseföretagens ÖKADE utnyttjande av allemansrätten. Så det är förskjutningen i hur Naturvårdsverket vill betrakta allemansrätten framöver, som föranleder kravet från markägare på att de kommersiella aktörerna skall uteslutas från allemansrätten. De bör i stället få göra upp avtal om det de vill utnyttja, precis som vilka andra företagare som helst. Allemansrätten för den enskilde individen, den ifrågasätter jag inte – den är mycket värd

och har en lång historia – det har däremot inte det organiserade kommersiella utnyttjandet. Sett ur en fastighetsägares synvinkel innebär utredningens förslag i stort sett enbart ytterligare inskränkningar av den sk rådigheten över sin mark. _

Elin skriver: 26 januari 2012 kl. 15:17 Att människor får fortsätta röra sig fritt i skog och mark är en av Sveriges viktigaste frågor. Det är en av de saker som gör Sverige till ett land jag är stolt över att bo i. _

Mats Andreasson skriver: 26 januari 2012 kl. 15:46 Ja allemansrätten bör grundligt ändras markägare skall kunna bestämma om sin mark och avhysa andra om markägaren själv eller arrendator skall utnyttja sin mark till sina egna intressen som jakt eller annan aktivitet så han på ett säkert sätt kan bedriva sina aktiviteter och även bör han som markägare ha rätten att säga nej till Naturvårdsverkets beslut om att ha rätt att släppa skadedjur i marken så som problem vargar vilka bör avlivas för är djuret ett problem i ett län så blir det inte bättre i ett annat , jag anser att sådana flyttningar är ett orimligt och myndighetsmissbrukande förfarande mot markägaren det är att likställa med att jag fångar mina råttor i mitt hus och släpper dessa hos grannen i hans hus vad skulle ni på Naturvårdsverket tycka om det _

JanErik Nyström skriver: 26 januari 2012 kl. 15:58 Allemansrätten i dess ursprungliga form behöver inte regleras i lag. Förbudna åtgärder är redan reglerade i brottsbalken. Däremot behövs lagstiftande förbud för kommersiellt och större sällskaps användande av naturen utan avtal eller överenskommelse med fastighetsägaren. Äganderätten bör respekteras och tillämpas enligt EU-fördraget som redan är införd i svensk lagstiftning men tyvärr nonchaleras av staten. På sikt är detta ohållbart. _

Jan Oskarsson skriver: 26 januari 2012 kl. 16:19 En lagstiftning som stärker ägande/nyttjande rätten till ett privat markområde att enbart gälla markägaren och de som med tillstånd beträder marken måste till. Som det är idag så är det helt oacceptabelt att ha denna gamla sedvänja som allemansrätten utgör. Rätten att beträda marken ska bestämmas av markägaren ingen annan. _

Per-Olof Nordin skriver: 27 januari 2012 kl. 13:21 Helt klart bör det specificeras tydligt vad som anses vara allemansrätt, inte rimligt att det ska uppkomma konflikter mellan nyttjare och markägare där man har olika synsätt vad som är ok. _

bosse skriver: 27 januari 2012 kl. 16:36 Allemansrätten är även en skyldighet det måste poängteras i framtiden. Inte störa och inte förstöra. Lagstiftning krävs, se till ursprunget!! Kommersiell vht borde inte vara tillåtet utan markägartillstånd. Självfallet borde viss verksamhet vara tillståndspliktig, detta borde ist få fatta beslut om Rent generellt måste markägarens rättigheter beaktas mer. Se mer till ursprunget till allemansrätten- en som förflyttar sej ska få det, även få ta nedfallna grenar, göra en eld, laga mat och övernatta en natt för att sen fortsätta sin vandring. Även plocka svamp, bär osv. _

Bertil Johansson skriver: 28 januari 2012 kl. 12:38 Lantställe utan hus Japp det är rusligt att inte få bygga alls fast vi har 2.6000 kvm mark är allt som allt vi äger vid en sjö. Det finns ungefär 30st sommarstugor vid den sjön. Men vi får inte bygga, man kan ju glädjas åt att vi inte är ensamma om detta även vid just

denna sjö. När tjänstemännen säger att man inte får bygga inom 100m strandskydd tror jag inte på, för om det hade varit så skulle man se flera nya sommarstugor som är byggda 100m från stranden. Så är det inte det är inte, Det är att man inte vill att det ska byggas vid sjöar och hav alls. Man måste ju sätta en gräns så att vi vanliga markägare ska tro att man får bygga inom 100m så att vi markägare ska bli mindre besvikna de är ju rädda att vi ska klaga på att man inte får bygga alls. På fastlande har jag 110m från strandkant till tomtgräns då skulle man ju få sätta upp en liten stuga på de 10 meter som är kvar av tomtgränsen. Kommunens svar var att det är får några hus på denna sidan av sjön. Det finns två sommarstugor på denna sida och vi är granne med den ena. _

Bertil Johansson skriver: [28 januari 2012 kl. 12:38](#) Så borde plan och bygglagen vara istället? Precis, detta är problemet med lagen, den verkar konserverande utan förnuft. Om istället besluten kan tas närmare folk som bor på stället, med Länsstyrelse och Kommuner mer involverade, så kommer deras lokalkännedom att kunna ge beslut mer baserade på sunt förnuft _

Bertil Johansson skriver: [28 januari 2012 kl. 12:39](#) Kompromiss mellan markägaren och strandskyddet Det är fel att allemansrätten kör över äganderätten totalt för oss markägare. Det skulle vara mer rättvist om man kunde få bygga en stuga på högst 35 kvm och ett dass. Tycker att man kunde få bygga en sommarstuga 50 m från vattnet och sedan göra en liten tomt runt stugan ca 5 meter i omkrets runt om stugan bara. Det räcker för den som har marken. Då får markägaren sin stuga och allemansrätten får disponera resten av marken som är mycket mer än den som själva stugan står på. Visst ska man få ha en liten brygga, men det ska tillkomma en lag som säger att allemansrätten får fritt beträda bryggan och marken utanför stugan. Glöm privatskyltar! Där har markägaren ingenting att säga till om. Skulle det stå stolar och bord vid strandkanten eller på bryggan så får allmänheten också nyttja det.

Bertil Johansson skriver: [28 januari 2012 kl. 12:39](#) Strandskydds kompromiss! Min pappa äger en halvholme vid en sjö i Heby kommun. Han får inte bygga där inte ens sätta upp en brygga på sin egen mark. Medan på samma holme finns 3 st fritidshus dessa personer har fått bygga för att det var en annan lagstiftning då. Så orättvist ska det inte behöva vara? Som det är nu så är det Allemansrätten som bestämmer över min pappas mark. Alltså inte får göra någonting, inte ens hugga ner lite träd för att ha till sin kamin, Han tycker man ska få göra en kompromiss att få bygga längre upp ca 50 m från stranden och göra en privat zon på ca 10 m i en fyrkant runt den eventuella stugan. Han ska även få ha en liten brygga. Och ett litet dass det är allt. Sedan så kan folk få vara där hur mycket de vill, men det ska finnas en lag som säger att Han inte får bussa i väg folk som vill vara på hans brygga. Och inte heller säga att det är privat här. Man ska inte få bygga mer än så. Inte som det är idag att de som har bygglov kan få sätta upp en massa friggebodar. Och vi som inte har något bygglov inte kan sätta upp ett endaste dugg. Lantbrukstomten är på ca 13.000 kvm. Med min pappas förslag så är endast stugan och zonen privat. Men resten av tomten är för allemansrätten och djurriket. Sådan kompromiss är han med på helt till fullo. Då har man gjort en kompromiss av att få bygga men även fått behålla allemansrätten och strandskyddet. Det är så det borde vara.

Bertil Johansson skriver: [28 januari 2012 kl. 12:40](#) kompromiss med strandskyddet

varför inte? Bygg 50 meter från vattnet, det finns plats för allmänheten ändå. Det är bra för Sverige att det byggs vid vattnet och ringa in stugan bara. Sedan så kan allmänheten vara vid stranden som vanligt. Man ska få sätta ut en brygga, men det ska finnas en lag som säger att man inte kan mota bort folk som vill vara på bryggan eller vid marken, det är bara stugan och ca 10 meter runt om själva stugan som är tomten, resten är för allmänheten d.v.s allemansrätten. Så varför kan man inte kompromissa med strandskyddet, så att markägare kan få bygga vid vatten och samtidigt tycker jag att folk ska få vara där som vanligt, att plocka bär, tälta, bada och använda bryggan samt resten av marken mm. Det räcker att strandskyddet är på 50 meter. Annars blir det så stora tomter och dyra i inköp om man inte får bygga närmare än 100 m som det är i dagens lag. Det är bra för landet om man bygger mer vid landsbygden där det är mindre folkmängd. Hur kul är det med bara skog och igenväxta stränder som man knappt kan gå i land. Det blir mer liv och rörelse i en sjö om det finns mer stugor. Strandskyddets lag är en gammal lag från 50-talet, det är verkligen dags att förnya den och göra den mer rättvis, för den inskränker på äganderätten. Kommunen kan köpa in mer mark av oss markägare eftersom vi inte får bygga vid vatten för att dispenser från strandskyddet är alldeles för restriktiva. Så kan väl kommunen göra naturreservat eller vad de vill med marken. Med detta förnuft så kan markägare använda marken och allmänheten kan få vara där. På så sätt blir det inte lika orättvist. Varför kan det inte vara så? _

Bertil Johansson skriver: 28 januari 2012 kl. 12:41 Det är helt omöjligt att bygga ett litet fritidshus vid sjön Jag har mark vid en ö som det finns två fritidshus på, men på min sida av den tomten jag äger, finns det inga stugor alls och där får man absolut inte bygga. Det tycker jag är orättvist och synd att man inte får sätta upp tex en sommarstuga på ungefär 30kvm. Det skulle jag vara mycket nöjd med! Den halva holme jag äger är den största ön som finns vid denna sjö. Tomten jag äger är på ca 13.000kvm alltså 1.3 ha i storlek. Det är en rätt stor tomt, men kommunen tyckte att ön var alldeles för liten p g a att den är ungefär 57m åt båda sidor, där det finns vatten runt om, eftersom det är en på en ö. Rakt ner så är ön på ca 120m från strandlinjen till tomtgränsen där är det möjligt enligt lagen om 100m. Problemet är att på sidorna är det 57 m på var sida bara. Det är där som strandskyddet kommer in och krånglar till allt. Kommunens motivation var för liten ö. Så där får jag ge upp! Jag har också mark på fastlandet vid samma sjö. Den andra tomten på fastlandet är ungefär 13.000kvm = 1.3 ha den också. På djupet är skogstomten ungefär 110m från strandlinjen till tomtgränsen in mot skogen där gränsen är dragen.. På längden är tomten ungefär 120m bred. Det finns några andra marker som jag inte äger, så någon strand på båda sidor finns inte inom räckhåll. Då skulle man kunna bygga en liten stuga utanför strandskyddet. Det finns två fritidshus på hela den sidan av sjön Jag pratade med kommunen: Deras motivation var att det var för några hus på den sidan av sjön. För att överhuvudtaget få bygga där. Så även där får man ge upp! Den tredje tomten jag också äger ligger det ett fritidshus mellan mina tomter d.v.s mellan den andra tomten och den tredje tomten. Den tredje tomten är inte så stor, den är ungefär 80m djup och ca 80m bred och ligger granne med fritidshuset som är byggd någon gång på 60-talet. Kommunens motivation var att det var för liten tomt och för få hus på denna sida om sjön. Så även där får jag ge upp. Jag börjar bli van att få ge upp allt vad mina tomter heter! Alla tre tomter är lantbrukstomter som tillhört en gård i Västersälja ca 5 km från Östervåla, dessa tomter blev avstyckade när gården såldes. av någon anledning så blev dessa tomter över. Som jag fick ärva av min fader som dog 1983. Det kan sägas att alla tomterna är lantbruksfastigheter

och aldrig varit bebyggda någon gång. Jag har betalat dubbelt så mycket skatt för dessa tomter från 1983-2005. Det stod på fastighetsbeteckningen tomtmark. Jag trodde det var så mycket det kostade att äga skog. Ingen erfarenhet alltså. Jag har betalat för fritidshus som inte har funnits. Jag blev undrande nu på senare tid varför att det heter tomtmark när jag inte har några hus på någon av dessa marker. Så jag skrev ett brev till kommunen och undrade varför jag skulle betala så mycket i skatt för tomterna? När jag ändå inte får bygga där? Jag vågar inte tänka på hur många stugor jag har betalat för som inte finns. Efter ett antal månader fick jag ett brev från kommunen att jag inte skulle behöva betala så mycket i skatt som jag har gjort under alla dessa år i onödan. Sedan ändrade kommunen dessa tomter till lantbruksenheter eller skogstomter och sedan dess har jag betalat hälften i skatt för tomterna-Det ända positiva med mina skogstomter är att jag får betala mindre i skatt för dem på senare tid. Jag har pratat med nästan alla på kommun där min mark finns. De säger nej fast jag äger marken så vad ska jag göra med den? Jag får inte ens avverka skog på min egen mark. Då är det strandskyddet som spökar igen. Jag har också pratat med skogsvårdssyrelsen. De säger också nej. Slutligen har jag pratat med kommunekologen. Han som har hand om alla strandskyddsdispenser för denna kommun. Han sa: Det det är ingen idé att du söker du har för små chanser att få bygga här. Jag undrar nu om det finns någon annan att prata med om detta?. Eller är det kört för alltid med min mark? Jag är mycket tacksam för all hjälp jag kan få hoppas verkligen på svar? _

Bertil Johansson skriver: 28 januari 2012 kl. 12:41 Kompromiss mellan markägaren och strandskyddet Det är fel att allemansrätten kör över äganderätten totalt för oss markägare. Det skulle vara mer rättvist om man kunde få bygga en stuga på högst 35 kvm och ett dass. Tycker att man kunde få bygga en sommarstuga 50 m från vattnet och sedan göra en liten tomt runt stugan ca 5 meter i omkrets runt om stugan bara. Det räcker för den som har marken. Då får markägaren sin stuga och allemansrätten får disponera resten av marken som är mycket mer än den som själva stugan står på. Visst ska man få ha en liten brygga, men det ska tillkomma en lag som säger att allemansrätten får fritt beträda bryggan och marken utanför stugan. Glöm privatskyltar! Där har markägaren ingenting att säga till om. Skulle det stå stolar och bord vid strandkanten eller på bryggan så får allmänheten och så nyttja dessa. Man ska också få röja lite vid stranden så folk kan gå i land och bada där. De flesta stränder kan man knappt gå i land på för, att det är mängder med vass och helt igenvuxet med sly. Sänk gränsen för strandskyddet till 50 m annars tar allemansrätten över och det är inte heller rättvist. Det skulle innebära om man ska bygga en stuga på en ö med dagens lag. Då skulle det vara 100 m åt varje håll av ön. Strandskyddet skulle göra att ön måste vara minst 225 m bred och 225 m lång. Och det är ett gränsfall, De där 25 metrarna är till för att själva stugan ska komma utanför strandskyddet. _

Bertil Johansson skriver: 28 januari 2012 kl. 12:41 Shcysst strandskydd 100 meter strandskydd är onödigt mycket Det räcker med att strandskyddet är 50 meter. Annars blir det så mycket tomtmark som går åt. Man skulle kunna bygga stugor vid 50 m från vattnet och göra en mycket liten tomt runt stugan det räcker. Sedan så kan allmänheten använda resten av marken _

Bertil Johansson skriver: 28 januari 2012 kl. 12:42 Ett snällare strandskydd borde vi ha 50 meters strandskydd räcker.. Som det är idag med 100 meter strandskydd är det onödigt stor yta, det går åt onödigt mycket mark. Man skulle kunna bygga fritidshus på 30 kvm ungefär 50 meter från vattnet och göra en mycket

liten tomt runt stugan det räcker för markägaren. Sedan så kan allmänheten använda resten av marken. Man borde få göra tydliga skyltar utanför stugan att uppmana att här får ni bada, tälta, plocka svamp och bär mm. Istället för hemska privat skyltar. _

Bertil Johansson skriver: [28 januari 2012 kl. 12:42](#) Landsbygdsutveckling med strandskydds kompromiss! Jag tycker man kunde göra en översiktsplan över sjöar också. Tex att få sätta upp ett fritidshus på 30 kvm. Ungefär 50 m från vattnet. Det borde vara en zon runt stugan på ca 10 kvm. Där det bara är privat inom den zonen. Resten av marken kan vara tillgängligt för allemansrätten. Där av en kompromiss med strandskyddet. Så fler får chansen att bygga i strandlägen. Men samtidigt ska folk kunna få gå i land och plocka sina bär och bada tälta och de vill göra. Så tycker jag det skulle vara...

Bertil Johansson skriver: [28 januari 2012 kl. 12:43](#) Landsbygdsutveckling Jag tycker man borde titta på om det finns några möjligheter att göra någon översiktsplan för landsbygdsutveckling vid sjöar. Undrar om man kan göra en kompromiss med strandskyddet att få sätta upp ett fritidshus på 30 kvm. Ungefär 50 m från vattnet och göra en zon yta runt huset på ca 10 kvm runt om huset som då är privat. Resten av sjö-tomten kan vara för allemansrätten. _

Bertil Widenfalk, docent, f. universitetslektor. skriver: [28 januari 2012 kl. 15:12](#) Allemansrätt kan aldrig accepteras som lag eftersom den aldrig någonsin har existerat i ngn lagtext! Allemansrätten är något som lancerats i efterkrigsperioden utan stöd i historisk lagtext. Det är lika fel att införa allemansrätt som en lag som att införa kommunism som lag! _

Lennart skriver: [28 januari 2012 kl. 17:09](#) Allemansrätten är bra, men den börjar både överutnyttjas och feltolkas i sin grundfunktion. Man bör få beträda annans mark utan att riskera bli skjuten som i USA, man bör för eget bruk kunna plocka bär utom synhåll från hus. Man bör inte få vistas inom synhåll för hus eller andraområden som ägaren till marken normalt brukar, tex bryggor, uteplatser. Äganderätten måste få finnas kvar annars blir Sverige som gamla Ryssland, staten bestämmer över andras egendomar. Låt Sveriges befolkning kunna få köpa en fastighet och sedan bruka den som om han eller hon köpt den. _

Björn skriver: [28 januari 2012 kl. 17:41](#) Jag tror att det är positivt om innehållet i allemansrätten blir mer preciserat. Det finns ju ett innehåll idag men det är inte alla som tolkar sina rättigheter korrekt och det skapar konflikter.

Fredrik Waern skriver: [28 januari 2012 kl. 17:59](#) Allemansrätten kanske borde byta benämning till Allemansmöjligheten. Skälet är att så många människor inte har en aning om vilka restriktioner som ligger i allemansrätten. Man får t.ex. inte bryta grenar och kvistar ,plocka fridlysta växter, köra motorfordon på privata vägar eller parkera på privat mark. När man nu gör en översyn av allemansrätten vore det på sin plats att påpeka först att denna unika frihet på jordklotet är en fantastisk tillgång för oss alla men också medför skyldigheter. Om allemansrätten skall fungera väl i framtiden när mer än 50% av befolkningen bor i städer bör alla känna till vad som gäller _

Samuel af Ugglas skriver: [28 januari 2012 kl. 19:36](#) Ordet allemansrätt skall strykas ur den så kallade "grundlagen". Det är ociviliserat att oavsättliga, skattefinansierade tjänstemän skall tillåtas att taga svenska folket som gisslan för att med sin agenda förnedra och kränka en folkspillra om ca. 0,5%, dvs. dom som skaffar sig sitt levebröd och försörjer befolkning genom idogt och riskfyllt arbete på landsbygen. _

Christian Almgren skriver: [29 januari 2012 kl. 06:02](#) Nej man behöver in det. Man behöver tydliga prejudicerande fall. Dvs låt eventuella missbruk avgöras i rättsväsendet. Att säga att det behövs mer lagar för att ett fåtal missbrukar rätten är att dra fel slutsats. Det är då informationen och rättsväsendet det är fel på. Använd de lagar som redan finns inom brottsbalken tex. Allemansrätten sätter inte hemfridslagarna ur spel tex. _

Carl David Trozelli skriver: [29 januari 2012 kl. 11:30](#) Enligt mitt förmenade så behövs ej någon lagändring – satsa resurser på att upplysa om vad allemansrätt innebär för den som utnyttjar allemansrätten istället . Detta bör ligga på Naturvårdsverkets axlar att ta ansvar för att informationen sprids på ett korrekt sätt . _

Samuel af Ugglas skriver: [29 januari 2012 kl. 14:11](#) Finns det överhuvudtaget någon lagstiftning som för r egendomsägare, bruks och nyttjanderättsinnehavares rättigheter mot myndigheters och därmed tjänstemäns kränkande av enskild medborgare? _

Östen Stenlund skriver: [29 januari 2012 kl. 16:22](#) Vad jag kan förstå har vi grundlagar som klart säger vad som gäller äganderätten. Regerings Formen 2:18 förstärktes i och med att den nya grundlagen fastslogs. Lissabonavtalet stärkte också äganderätten och vi är ju med i EU. Uppenbarhetsrekvisitet 11:14 borttogs så man kan inte nu komma med belastningar på fast egendom och tro man kan smita från ansvar för nya lagstiftningar utan att kompensation sker. Allemansrätten är för värdefull för att klåfingriga politiker ska dribbla med den. Risken är uppenbar att jordägarna kräver EU-anpassning och då är allemansrätten ett minne blott. _

Carl i Småland skriver: [29 januari 2012 kl. 17:52](#) Allemansrätten tolkas lite som det passar för tillfället. Detta gäller inte minst tjänstemän inom Naturvårdsverket och andra myndigheter. Det är många faktorer som skapar relationsstörningar där ett förtydligande av äganderätten inte torde göra större nytta. Okunskap, polisens ointresse av små brott som stöld av julgran, tjuvfiske, dumpande av sopor. Mineralletare som anses ha företräde enligt Gruvmyndigheten etc. Det är inte politiskt gångbart att röra vid allemansrättens frågor. Vi lever i en tid när väljarröster står över frågor där den stora majoriteten har fördelen att nyttja lite när det passar utan ansvar för marken. _

Wolter skriver: [30 januari 2012 kl. 08:31](#) Den behöver inte införas i lag. De enkla punkter som finns i allemansrätten förstår alla och en var. Ju mer man skriver desto lättare är det att kringgå. _

Martin skriver: [30 januari 2012 kl. 08:41](#) Nej, genom att göra små ändringar gör man det enklare att framöver göra ännu fler inskränkningar i allemansrätten.

Carl skriver: [30 januari 2012 kl. 10:30](#) Ingen lagändring krävs. Se istället till att Naturvårdsverket sprider HD definition av allemansrätten .

Birger Brosa skriver: [30 januari 2012 kl. 10:44](#) Allemansrätten är ju ingen lag, alltså krävs det bara ett par prejudicerande domar till äganderättens fördel. Tyvärr behövs det säkert som vanligt ett par grava övertramp av kommersiella krafter innan samhället är berett att vrida tillbaka utvecklingen till ursprungliga syftet.

Åke skriver: [30 januari 2012 kl. 11:33](#) Allemansrätten har sitt ursprung i en tid då koncentrerat (och kommersiellt) slitage på naturen knappast var aktuellt. Följaktligen kunde också allemansrätten formuleras och brukas på ett tillåtande och öppet sätt utan att olägenheter uppstod för någon berörd part. Idag har människors ökade rörlighet, och koncentrerade naturaktiviteter, gjort att allemansrätten inte längre kan sägas göra en rimlig avvägning mellan olika parter intressen. För att bibehålla en fortsatt acceptans så behövs förtydligande med formuleringar där allemansrätten återfår sin ursprungliga mening d.v.s. allemansrätten gäller inte för organiserad och koncentrerad verksamhet. .

Ingemund Hägg skriver: [30 januari 2012 kl. 13:39](#) Nej, allemansrätten bör inte specificeras i lag. Allemansrätten måste alltid tolkas i sitt samhälleliga sammanhang, något som förändras över tiden. .

Carl Rudbeck skriver: [30 januari 2012 kl. 13:46](#) Jag anser att det vore bra att i lag reglera de rättigheter OCH skyldigheter som allemansrätten medför. Det är ju idag väldigt luddigt för många. Många jag pratat med har väldigt vidlyftiga begrepp om vad allemansrätten innebär. Detta tycker jag ställer till det för markägaren, då rent felaktiga rättigheter hävdas det är då svårt att diskutera. Problem uppstår framförallt när reglerna dras till extremer där markägaren i princip är rättslös och allemansrätten tolkas som fritt för allt. Jag har bilkörning, terrängkörning i skogen, skoteråkning på åkrar mm. Det är helt klart att terrängkörningslagen reglerar detta, men folk tycks tro att det är ok enligt allemansrätten. Det finns en risk som jag ser det att denna otydlighet kan riskera att i längden radera ut allemansrätten, med hänsyn till äganderätten och EU regler, mm. Det vore också bra att förtydliga skillnad i skyldigheter och rättigheter mellan enskilda och kommersiella aktörer. Framförallt skadeståndsregler, där jag anser att miljölagstiftningen och terrängkörningslagen inte räcker till för att kompensera drabbade markägarna. Det är väldigt svårt att lagföra de som bryter mot reglerna, särskilt som Polisen inte gör mer än lägger ner utredningarna i brist på bevis, men det har ett samhälleligt värde med tydliga regler och vad det innebär att bryta mot dem.

Roland skriver: [30 januari 2012 kl. 14:08](#) Allemansrätten är ingen rättighet utan en möjlighet att vara på annans mark, för att hindra kommersiellt utnyttjande bör det finnas lagar .

Carl Gustaf skriver: [30 januari 2012 kl. 15:09](#) Jag tror att information om gällande regelsystem är rätta vägen att gå. Att blanda in kommersiella aktörers villkor, riskerar att urholka privatpersoners ställning. Det skulle kunna göras bättre känt, var gränserna mellan det privata och näringsidkare går. .

Lennart skriver: [30 januari 2012 kl. 15:26](#) Detta är nog en av de mest enögda utredningar som skrivits överhuvudtaget och dessutom med röda glasögon. Markägarnas intresse av sin mark och produktion är uppenbarligen helt ointressant. T.ex. anförs att "kommersiella aktiviteter kan utgöra ett bättre utnyttjande av allemansrätten". Här finns en del värderingar som verkar bygga på rent socialistiska principer liknande "egendom är stöld" och att "jord inte kan ägas" som skulle passa i SKP:s partiprogram eller i det gamla Sovjet. Här lämnas markägarna helt i sticket och talas enbart om rättigheter och inte om skyldigheter. Vilken annan producentgrupp behöver acceptera att t.ex. ett annat företag med okända människor går omkring och trampar i produktionen och förser sig och dessutom upprättar egen kommersiell verksamhet på området eller i lokalerna utan lov. Allemansrätten ska vara till för grupper av enskilda människor som vill komma ut i naturen och idka båtliv, bada, plocka bär och svamp och liknande med hänsyn till djur och natur. Allemansrätten måste absolut skydda markägarens intressen och denne ska ge sitt tillstånd till annan verksamhet och i så fall kunna teckna avtal med ev. kommersiella aktörer. Allemansrätten i sin traditionella form har aldrig gett någon rätt till kommersiella aktörer att ta för sig utan ersättning. Det borde kunna likställas med egenmäktigt förfarande eller i vissa fall stöld. _

Anonym skriver: [30 januari 2012 kl. 16:05](#) Ja den bor lagföras. Det bor finnas klara regler i vilken utsträckning man får nyttja allemansrätten. Detta skulle leda till mindre konflikter mellan markägare och dem som befinner sig på marken.

bengt braun skriver: [30 januari 2012 kl. 16:57](#) Tycker inte att det behövs några lagändringar. Det förutsätter att nuvarande regelverk efterlevs och att bl a Naturvårdsverket ser till att så sker. _

Otto skriver: [30 januari 2012 kl. 18:33](#) Det är viktigt att Allemansrätten specificeras som enskild eller gruppverksamhet i liten skala. En gård ska inte behöva utsättas för en invasion med stort antal bilar och människor med hänvisning till allemansrätten. Där måste finnas avtal med markägaren. _

Ingela skriver: [31 januari 2012 kl. 09:37](#) Lägg kraft och pengar på utbildning och information. Det finns redan så pass många restriktioner på hur man får bete sig på annans mark men tyvärr så vet inte folk om det. De tror att man har all rätt att göra vad som helst i skogen och på annans mark. Rida på stubbåker t ex. Skörden är tagen så då får man rida. Att det redan är insått vall som inte ska ridas på vet de inte om eller struntar i. Eller rasta hundar på vallarna. Kasta pinnar åt hunden som sedan går in i balpressen som går sönder och det blir tidspress och dyrt att laga. Nedskräpning är också ett problem. Folk lämnar sopor kvar i skogen. Information till hela folket genom annonsering eller massutskick istället för lagändringar. _

Lisbeth Johansson skriver: [31 januari 2012 kl. 10:19](#) Kärnan behöver fastslås i lag. Delvis för att det ska bli tydligare vad man får och inte får. Det är också lättare att ställa överträdelse till ansvar. _

Karl Fredrik skriver: [31 januari 2012 kl. 11:04](#) "Allemansrätten får utövas så länge den inte medför någon nämnvärd skada eller olägenhet för markägaren eller annan rättsinnehavare". Ovan finns redan formulerat i lagstiftningen, däremot

ett antal förslag som inskränker äganderätten måste få bli föremål för ett remissförfarande där markägare kan få föra fram sin talan. Markägare skall inte behöva tåla vilka skador eller vilket intrång som helst i sin äganderätt/ annan rättighet 2. Allemansrätten är unikt för Sverige och bör värnas. Emellertid har den successivt utvecklats i en riktning som allt mer urholkar äganderätten vilket jag vill protestera emot. Äganderätten till mark får alltmer karaktären av att ställa marken till förfogande för det rörliga friluftskivet utan ersättning. 3. Att få bygglov har blivit allt svårare och markägare känner att de snart att deras "ägande" inte längre har någon innebörd. 4. Hemfriden kring markägarens bostäder är något som borde värnas. Man måste kunna känna lugn och frid i och kring sitt hem. Därför vill jag protestera mot sådana begränsningar som det f.n. talas om och i stället införa att en tomt kring en typisk sommarstuga på 3000 kvm borde kunna betraktas som hemfridszon som inte skall vara allemansrättsligt tillgänglig. Hemfridszonen för kolonistugor kan givetvis göras mindre, medan den kring herrgårdar bör göras större. 5. I ljuset av ovanstående bör det komma ett klagande från Myndigheterna vad äganderätten innebär i form av rättigheter och skyldigheter. All försvagning av rättigheterna och skärpning av skyldigheterna måste få bli föremål för ett remissförfarande där markägarna kan föra fram sina synpunkter. 6. Att man vid bedömning av dispens från begränsningarna enligt strandlagen tillämpar proportionalitetsprincipen som återfinns i EU:s direktiv och lagstiftning. Denna princip säger att ett förbud att bygga på en viss plats måste stå i proportion till den olägenhet som kunde uppkomma för det rörliga friluftslivet. Exempelvis lider det rörliga friluftslivet knappast något av att ett hus byggs inom 100 m från strandlinjen på platser där friluftsmänniskor knappast beger sig även om ingen byggnad funnits där. Ett stärkt äganderättsskydd återfinns också i FN:s skydd för de mänskliga rättigheterna _

Eva Bergström skriver: 1 februari 2012 kl. 09:21 Nej, den behöver ej ändras. Däremot måste mycket mer kraft och resurser läggas på information och utbildning. Samt till bättre användande av andra lagar när så är tillämpligt. Allemansrätten är unik i sin skepnad och ett viktigt varumärke för Sverige.

Björn Bergström skriver: 1 februari 2012 kl. 15:11 Det är nog tyvärr dags att lagreglera allemansrätten _

Peter Svedberg skriver: 1 februari 2012 kl. 17:18 Förhoppningsvis inte – nog med lagar i Sverige. MEN, om det är enda sättet att värna allemansrätten i någon form, så ja. Man kan tänka sig ett slags allmän licensiering: ett "grönt kort" efter en dags utbildning, som ger en rätt att vistas fritt i skog och mark. Det behöver inte kosta mer än några hundra, avskiljer de som ändå inte har något intresse öht, och kan innehålla aspekter som konsekvenser för markägare och mark vid överutnyttjande: detta för att öka förståelsen för människor vilken påverkan deras friluftsintrasse kan ha, och därmed respekten för marken.

Arne Ahlqvist skriver: 1 februari 2012 kl. 20:57 Mitt problem är att allemansrätten inte efterlevs. Jag möts av människor som försöker köra bort mig med olika medel trots att det är långt ifrån bebyggelse och trots att jag inte stör på något sätt. Jag möts av avvisande skyltar. Personer som undrar vad jag har i skogen att göra. Nät läggs ut för att blockera naturliga badställen. Ser att näten legat ute länge för de är helt igenväxta med alger. Att äga en skog eller ett fiskevatten innebär inte och ska inte innebära att alla andra ska hålla sig borta.

Om allemansrätten ska ändras så vill jag ha förbud mot sådant agerande som jag beskriver ovan. _

Niklas skriver: 2 februari 2012 kl. 00:26 Allemansrätten behöver definitivt specificeras i lag, där det klart ska framgå att allemansrätten är underordnad markägarnas rådighet över marken. Dessutom ska organiserad verksamhet inte ingå i allemansrätten, utan allt sådant ska självfallet kräva markägarens tillstånd. Att det sedan behövs en ordentlig upplysningskampanj om vad allemansrätten är, med början på diverse myndigheter, är ingen ursäkt för att slippa specificera allemansrätten i lag. _

Johanna skriver: 2 februari 2012 kl. 07:54 Ja som markägare skulle det vara bra om det specificerades, mer än vad det är idag, vad som allemansrätten ger gemeneman rätt att göra på annans mark. Tycker inte att det är rätt att vissa ska utnyttja allemansrätten kommersiellt genom till exempel genom bärplockning och då detta kan drabba vissa markägare när det blir campingar på dessas marker och nedskräpningar bör det införas något tillstånd för denna typ av storskaliga utnyttjande. Det skulle hjälpa vissa myndigheter när klagomål kommer in på till exempel nedskräpning. _

Anonym skriver: 2 februari 2012 kl. 09:52 Allemansrätten måste preciseras och förtydligas gentemot äganderätten. I dagsläget har allemansrätten alla rättigheter och äganderätten alla skyldigheter. Jag och många fler kräver att äganderätten får en tydlig röst i samtliga frågor angående allemansrätten.

Annica & Torkel Idestrom, Naturturismföretagare skriver: 2 februari 2012 kl. 12:31 Ja, allemansrättens kärna bör specificeras i lag, för att i den snabbt föränderliga värld vi lever i bevara just kärnan för framtiden och inte riskera att den glöms bort eller blir något helt annat än vad den är/var från början. Men, endast det allra mest grundläggande bör lagstiftas, som ex.vis Klas Sandells förslag om "tillfällig hänsynsfull vistelse och fri hänsynsfull färdse på annans mark och vatten". Mer än så bör det inte specificeras, eftersom det då inskränker på den unika frihet under ansvar som allemansrätten innebär.

Stefan Lindskog skriver: 2 februari 2012 kl. 15:03 Jo, det är nog så att det kan vara värt att lagstiftningsvägen rädda "kärnan" i allemansrätten. Jag ser just det kommersiella utnyttjandet (som utredare Svenning vill skall öka), som det som på sikt riskerar att leda till att allemansrätten blir kraftigt ifrågasatt. Och då är kärnan ju redan förlorad. Sedan skall man ju hålla i minnet att det är skillnad på olika företag – hur man nu skall ta hänsyn till det (det är nog lite skillnad mellan olika markägare också). Vad anser Annika & Torkel om Sandells förslag: "Att man utreder förutsättningar och konsekvenser av att ta bort möjligheten att nyttja allemansrätten som grund för att ta naturalster för avsalu; alltså att man begränsar att plocka bär, blommor och svamp till att gälla för husbehov."

Jonas skriver: 2 februari 2012 kl. 12:49 Ingen lagändring behövs, men kanske ett tydliggörande att äganderätten går före och inte får skadas. _

Leif Lundmark skriver: 2 februari 2012 kl. 16:40 Ny regel ej lag. Allemansrätten

omfattas enbart med motorfordon från allmän väg eller privat väg med statligt underhållsbidrag (skylttvång när bidrag utbetalas). Om rekreation och natur ska kunna nyttjas för upplevelsens skull, ska motorfordon köras på och alltid lämnas vid allmän väg. Ingen nyttjanderätt på privat öppen väg om inget annat lovats av ägaren. I FSC skogsbruksrapport av SCA Skog AB, försöker bolaget att förhindra fordon tillträda till skogsbilvägar. Allemansrätten är en rätt som medborgarna hänvisar till när man i allehanda motorfordon nyttjar naturen, privata- och bruksvägar med okynneskörning. Frågar därmed terrängkörningslagen. _

Robin skriver: [2 februari 2012 kl. 19:33](#) Allemansrätten behövs förtydligas i en lag eftersom det tyvärr finns folk som inte alls tror på rätten att naturen är fri för alla. _

Arne Griphult skriver: [2 februari 2012 kl. 22:10](#) Det saknas riktiga regler, och då skall vi använda oss av de humana regler som användes på 50- och 60-talet. Då gällde "Utom syn- och hörhåll" vilket alltid innebar att avståndet minst skulle vara 150 meter från bostadshus. Jag har fått höra om fullständigt vansinniga förslag, som att privata bryggor skulle kunna få utnyttjas av allmänheten. En riktig brygga är en investering på 2-300 000 kronor, och lika lite som någon har rätt till min privata bil lika lite har någon annan rätt till min brygga. En brygga är också att betrakta som en ekonomibyggnad till vilken ingen utomstående har rätt. En brygga som ofta utnyttjas till bad, kommer att snabbare ruttna och måste underhållas. Vem bär ansvaret om någon utomstående trampar igenom och bryter benet? _

Henrik Treschow skriver: [2 februari 2012 kl. 22:28](#) Jag anser inte att några lagändringar behövs. Vår ståndpunkt är att fokus bör ligga på att sprida information om allemansrättens innebörd enligt ovan nämnda definition och att se till att denna efterlevs. Detta är främst Naturvårdsverkets ansvar. Eventuellt kan HD-domen mål nr T 3615/95 upphöjas till lag utan andra ändringar

Amanita, Svampkonsulent skriver: [3 februari 2012 kl. 00:06](#) I så fall är det viktigt att människors rätt till att vistas i naturen slås fast. Inga inskränkningar!

Nils skriver: [3 februari 2012 kl. 08:53](#) Egentligen borde ingen lagändring behövas, men det borde införas att äganderätten går före och inte får skadas. Vi behöver stärka grundlagsskyddet för äganderätten och göra det likvärdigt med skyddet för de s.k. politiska fri- och rättigheterna. I våra nordiska grannländer finns denna rätt inskriven i grundlagen, vilket innebär att Sverige idag har det svagaste ägandeskyddet i Norden. Naturvårdsverket och länsstyrelserna bör skapa en katalog av exempel, givetvis bara exempel och inte på något sätt en slutgiltig katalog, på verksamheter som anses medföra "nämnevärdd skada eller olägenhet för markägaren eller annan rättsinnehavare" och på så sätt skapar ett "regelverk" för aktiviteter i syfte att förebygga konflikter mellan utövare och markägare. _

Hans skriver: [3 februari 2012 kl. 11:44](#) Nej, inga lagändringar behövs. Däremot behövs upplysning, information och utbildning kring allemansrätten.

Jonas L skriver: 3 februari 2012 kl. 12:23 Re.: NV-12413-11 och Allemansrätten och dess framtid. På hemsidan inbjuds till att lämna synpunkter på hela eller delar av utredningen. Därvid skall kommentarerna enligt anvisningar huvudsakligen behandla de förslag som de självutnämnda utredarna lagt fram. Dessa ska således ha problemformuleringsprivilegiet. Detta utgör inget litet problem, vilket Margaretha Svenning är väl medveten om mot bakgrund av hennes doktorsavhandling om att det borgerliga samhället sätter agendan för debatt och politik. Här kräver hon och Sandell med Naturvårdssverkets benägna stöd att ha makt att sätta agendan för allemansrättens vidare utveckling. Som medborgare och ägare till fastighet i strandskyddsområde protesterar jag mot de begränsningar som gjorts. Det finns avsevärda problem med allemansrätten och tillämpningen av tomtplatsavgränsningar som Svenning och i viss mån Sandell valt att förbigå. Nu pågår i landet en myndighetsinitierad reduktion av privat mark i och med att sedan decennier etablerad användning av privata bostadsfastigheter ifrågasätts och tomtplatsavgränsningar eftersträvas trots att dispens ej sökts. Ägare av naturtomter kan inte visa anordningar som kan befästa hur fastigheten använts och hur mycket mark som ägaren räknat som tomt inom vilken hemfridszon bör råda. Här beslagtas utan vidare mark för att föras över till allemansrättslig tillgänglighet. Dispens vägras för komplementbyggnader som ligger inom etablerad hemfridszon för att "de kan ge intryck av" att intilliggande mark utanför hemfridzonen är privatiserad, detta samtidigt som det slås fast att dylika komplementbyggnader inklusive gäststugor inte har någon hemfridszon varför de inte kan påverka placeringen av tomtplatsavgränsningen vid en dispensgivning. Det största övergreppet är enligt min mening den naturdiktatur som genom myndighetspåbud råder över mark som ligger inom fastighet men utanför medgiven tomtplatsavgränsning. Här förbjuds varjehanda åtgärd som kan "försämra betingelserna för djur och växter. Ägaren har inte större rådighet än utöveraren av allemansrätt har på denna mark, utöver rätten att plocka ollon. Kvistar får tas, men död ved får inte avlägsnas. Markägare som under generationer vårdat natur som kanske utgör tidigare betesmark där skog vuxit upp är förbjudna att avlägsna döda enar, ruttna träd som hotar att falla eller att röja sly. Att tillstånd kan ges av kommunekolog eller länsstyrelse måste uppfattas som provocerande av tiotusentals människor som vårdat natur med omdöme och omtanke. Det är uppenbart att resurser saknas för att handlägga de miljontals ärenden som skulle uppstå om reglerna om biotopskydd i strandskyddsområde skulle genomdrivas fullt ut. I den mån resurser skulle kunna skapas inom länsstyrelserna torde mer angelägna områden för myndighetens tillsyn föreligga, t ex den nyligen i Uppdrag granskning redovisade brottsligheten med lönegarantier som får passera pga bristande kontroll, allt under det att länsstyrelsejuristen Margaretha Svenning enligt egen redogörelse jagar komposthögar lagda utanför vad hon bedömer vara tillåtlig tomtplatsavgränsning på Ven. Vid en jämförelse mellan regelverket för biotopskyddsområde i MB 7 kap 11 § med vad som gäller för biotopskydd i strandskyddsområde enligt 15 § 4 p framkommer, att små områden kan föreskrivas utgöra biotopskyddsområde om de har särskilda egenskaper och är värdefulla livsmiljöer för hotade djur- eller växtarter. Inom ett biotopskyddsområde får man enligt lagtexten inte bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd som kan skada naturmiljön. Dessa restriktioner överensstämmer med dem som åläggs ägare till bostads-fastighet i strandskyddsområde. Skillnaden är att här behöver inte något särskilt skyddsbehov definieras. Länsstyrelserna har påbörjat det arbete med att motivera utökat strandskydd som ska vara färdigt till 2014 och vars uttryckliga anledning är att motiveringarna skall gå att för vid rättslig prövning. Att döma

av det förslag som upprättats av Länsstyrelsen i Kalmar län avseende Ölands kuster räcker det härvid att ha ett antal standardformuleringar som i lagom mix kan appliceras på kuststräcka efter kuststräcka där de berörda områdena kan omfatta sträckor på fler mil kust. Det är uppenbart att syftet inte är att inventera skyddsbehovet för känslig natur utan att använda biotopskyddet för att inskränka markägarnas rådighet och utvidga det allemansrättsligt tillgängliga området inom privata fastigheter. Det saknas i hög grad en definition av vad som är målet med den ytterst strikta regim som åläggs fastighetsägarna. Mycket av den mark som berörs är tidigare betesmark där många generationers hävd skapat ett kulturlandskap om vilket det torde råda konsensus om värdet av att det bevaras. Allt eftersom djurhållningen ändrats har på många platser skog växt upp. Denna har då ofta gallrats och sköts till ett tillstånd som vi också uppfattar som ett kulturlandskap. Genom de förbud mot åtgärder som åläggs ägarna av icke lantbruksmark kommer det inte gå att bevara en landskapstyp som majoriteten av befolkningen omhuldar. Målsättningen för regelverket förefaller vara igenslyade marker och oframkomlig terräng enligt ett slags naturfundamentalistisk dogm. Vad t ex gäller fd betesmarker på Öland är det uppenbart att förloppet då betesmarker växer igen ingalunda är att några svampskogar snabbt etableras där den urbana eliten kan rekreera sig. Istället ske en snabb etablering av slån och törne som gör marker oframkomliga oavsett om det är jordbruksmark eller privat fastighetsmark. Den som söker ett bakomliggande motiv till denna till synes destruktiva drift att låta naturen växa igen upp till trehundra meter från vattenbrynet kan finna det i den dikotomi som råder mellan hemfridszonen så som den framstår vid prövning enligt brottsbalken och så som den definieras av Naturvårdsverket. Enligt Naturvårdsverket utgör den medgivna tomtplatsen det område inom vilket ägaren "kan hävda hemfrid juridiskt". Vid en bedömning enligt brottsbalken definieras hemfridszonen utifrån hänsynsregler där fri sikt är en viktig faktor, för övrigt också en viktig faktor för de flesta i landet vid utövandet av den så kallat sedvanerättsligt grundade allemansrätten. Naturvårdsverket kan inte påverka domstolarnas oberoende tolkning av rättspraxis och brottsbalken. Men verket kan på sikt uppnå att det inte finns någon fri sikt utanför tomtplatsavgränsning. Därmed har tillskyndarna av definition och begränsning av innebörden av enskild äganderätt till mark vunnit en delseger. Kampen mot det privata ägandet behöver således inte enbart ske via ändringar av ägandets grundlagsskydd som Margaretha Svenning föreslår. Margaretha Svenning underströk med kraft i sin TV-sända muntliga sammanfattning av den gjorda utredningen, att Miljöbalken endast ser till den offentlighetsrättsliga sidan av allemansrättens begränsningar. I den mån problem uppstår för enskild markägare får dessa söka rättelse utan stöd av myndighet. Här är att märka, att den enskilda markägaren befinner sig i ett markant underläge om han vill reagera mot intrång i hemfridszon eller skadegörelse. Till skillnad från vad som gäller i Finland, där hemfridsbrott är målsägarbrott, får den svenska ägaren förlita sig på att allmän åklagare prioriterar ärendet och tar upp det. Ägaren är här i praktiken rättslös. Därill kommer de stora bevissvårigheterna i samband med intrång eller skada. Den enskilde kan inte avkräva en inkräktare legitimation och torde ha svårt att få fram bevisning som håller vid ett åtal eller en process om skadestånd. I Finland är vidare hemfriden skyddad genom grundlag, vilket inte är fallet i Sverige där det i stället är allemansrätten som, ehuru odefinierad, åtnjuter grundlagsskydd. Anmärkas bör här att hemfriden ändå är skyddad genom europeisk lagstiftning men de mänskliga rättigheterna har endast getts rang av lag, underställd grundlagen. Det 1998 införda biotopskyddet i strandskyddslagstiftningens 15 § skärptes ytterligare genom lagändring 2009. Effekten av regleringen blir att ägare av

enskilda fastigheter, där pågående markanvändning ej sker genom lantbruk, åläggs att utan ersättning hålla det allmänna med naturreservat utan möjlighet till stöd från det allmänna. Dessa konsekvenser av regleringen berörs inte i förarbetena till lagstiftningen. Målsättningen är tydligen att tillgodose behovet av "naturmark" mellan de arealer som brukas i lantbruk genom att tvinga de enskilda ägarna av bostadsfastigheter att se det arbete de tidigare lagt ned på sina fastigheter förödas, allt under förevändning att privat bruk av fastighet inte är pågående användning som åtnuter grundlagsskydd mot expropriation eller rådhetsinskränkning utan ersättning. Prof. em. och f.d. JustR Bertil Bengtsson noterade i sin artikel i Svensk Juristtidning 1994 Naturvårdsverkets i remissvar uttryckta motvilja mot att rådhetsinskränkningar över huvud taget skulle beaktas vid de ändringar av Regeringsformen som föranleddes av Sporrang-Lönnroth-målet och europarättens egendomskydd. Inte heller diskuteras normerna för medgiven tomtplats. Oavsett tidigare etablerad hemfridszon strävar kommuner och länsstyrelser till att begränsa tomtplatser till en yta av 1500 kvm i strandområde. Grunden för normen synes vara rekommendationer om lämplig storlek på tomter för fritidsbostad vid fastighetsbildning under sextio- och sjuttio-tal. Bakgrunden var delvis planhushållning med mark i jordbrukets intresse. Vid denna tid gjordes en åtskillnad mellan fritidsstuga och permanentbostad som inte längre är relevant när elektronisk kommunikation och ökad levnadsstandard ger ändrade betingelser för bosättning. Normen på 1500 kvm upprätt hålls aggressivt bl a i domstolsärenden enligt Miljöbalken trots att många kommuner sedan länge inte medger så små tomter vid planläggning. Det finns sammanfattningsvis en diger flora av problemställningar som förtjänar att beaktas och utredas utöver de förslag som Svenning och Sandell har på sin agenda. I vilken mån floran anses skyddsvärd beror väl på vilken inställningen är till demokrati och rättssäkerhet.

Anonym skriver: [3 februari 2012 kl. 13:25](#) Allemansrätten kan gälla på statens mark men inte på privat mark _

Tage Klingberg, Mackmyra Bruk skriver: [3 februari 2012 kl. 14:22](#) Nej. Det är tillämpningen som brister, vilket gör att statens myndigheter bör tydligare upplysa folk, föreningar och företag om vad allemansrätten innebär. Därvid bör både rätten och skyldigheterna lyftas fram. Utan bättre tryck på ansvarigheten i naturen så hotas på sikt hela ansvarsrätten. _

Tage Klingberg, Mackmyra Bruk skriver: [3 februari 2012 kl. 14:28](#)
Sista ordet "ansvarsrätten" blev fel. Ordet skall förstås vara "allemansrätten". _

Inger Ahlberg skriver: [3 februari 2012 kl. 15:17](#) Vi anser att allemansrätten är en unik och hävdvunnen rätt i vårt land som vi måste värna starkt om. Det finns inte något liknande att jämföra med i andra länder och det är oerhört viktigt att bevara denna rätt. Att vi har tillgänglighet i naturen är en viktig ideologisk markering för oss. Vi anser inte att, såvitt vi känner till, det behöver lagstadgas, det måste kunna fungera ändå. Vi oroas av att strandskyddet numera luckras upp men detta kanske inte faller under allemansrätten. Frågorna är diskuterade vid ett medlemsmöte inom Norra Socialdemokratiska föreningen i Nyköping den 1 februari 2012 _

Acke skriver: [3 februari 2012 kl. 15:58](#) Byt ut Allemansrätt till "Allemansmöjlighet med Allemansskyldighet". Gemene mans tolkning av Allemansrätt ställer till

med problem när kunskapen om innebörden är näst intill obefintlig. Ingen ny lag behövs, utan det gäller att förmedla kunskap och förståelse. Varför inte ett "naturkörkort" i grundskolan med både teori och praktik. Praktiken självklart i samverkan med markägare. _

Friluftsidake skriver: 3 februari 2012 kl. 16:03 Troligtvis behövs ingen lagändring bör räcka med direktiv från Naturvårdsverket hur man skall förhålla sig.

Maria skriver: 3 februari 2012 kl. 17:24 Rör inte allemansrätten – det är en unik tillgång och något som vi ska vara stolta över att ha. Från USA har föreslagits att allemansrätten borde införas över hela världen som ett led i fredsarbetet. Rätten att få vistas i skog och mark. Mot privatisering, höga stängsel och förbudsskyltar. Den ingår i vårt kulturarv och botten i de byallmänningar, sockenallmänningar och häradsallmänningar som fordom var vår gemensamma skog för gemensamt nyttjande. Den bör snarast skyddas som Kulturarv enligt Konventionen för skydd av det immateriella kulturarvet. Nedskräpning, kapning av träd, otillåten uppställning av fordon och annat som drabbar såväl markägare som andra utövare av allemansrätten (strövare i skogen, lekande barn och bärplockare) är redan nu FÖRBJUDET och kräver endast att rättssamhället tar frågorna på större allvar. Har inget med utövning av allemansrätten att göra. Den bristande tillsynen och beivringen är väl att se som en del i det allmännas bristande resurser för rättsutövning. _

Gotlänning skriver: 3 februari 2012 kl. 19:17 Tyvärr har jag inte funnit någon punkt som behandlar strandskyddet och allemansrätten, varför jag något felaktigt tar upp frågan här. Strändernas speciella skydd har tillkommit för att ge allmänheten och friluftsliv tillgång till stränderna. Det ökande trycket från husbilar och husvagnar som parkerar på stränderna är ett problem som måste hanteras på något sätt särskilt i attraktiva semesterområden. Länsstyrelsen anser med hänvisning till domslut att det är tillåtet att köra av 5 meter från vägen och stå på platsen 5 veckor förutsatt markägarens tillstånd. Detta är en ohållbar situation om man avser att värna om allemansrätten och strandskyddet och behålla en bygds ostörda stränder. Stränderna får inte kommersialiseras genom informell upplåtelse av parkeringar av husvagnar, -bilar. Gäller fortfarande domslutet ifråga? _

Lingon skriver: 3 februari 2012 kl. 23:04 Sverige är ju medlem av EU, vilka regler gäller inom EU ? För komersiellt utnyttjande av annans egendom / mark (i tankarna dyker ordet stöld upp) För Bärplockarföretag För långvarig tältning För att använda enskilda vägar Nedskräpning (papper, förpackningar, Latrin,) Fånga småfåglar med fisknät Kommersiella aktörer som inte kan språket – kan legitimera sig _

Samuel af Ugglas skriver: 22 januari 2012 kl. 09:42 vad som gäller för äganderätt, bruks och nyttjanderätt bör ordet allemansrätt strykas ur Den så kallade "grundlagen". _

Johan Persson skriver: 24 januari 2012 kl. 17:23 Det här är stället där skon klämmer både för markägare och missbruksnyttjare. Det var ett stort misstag att införa det där.